

ДЕТСКИ СВѢТЪ

ОБИЧАМЪ

Обичамъ полето, обичамъ балкана,
обичамъ на нива да ида отрано,
но и звъна школки обичамъ го азъ
следъ всѣки преминатъ въ учение часъ.

Изпълни се двора съ немирни другари,
подеме се глѣчка и викъ на спреvara . .
То радостъ, то пѣсни, то луди игри, —
иди ни въ играта тогава запри.

Но звънне ли звъна, ний въ стаята свремъ се,
читанкитѣ грабнемъ, глави си надвесимъ:
играта игра е, урокътъ урокъ,
така ни е училъ учителя строгъ.

Обичамъ полето, обичамъ балкана,
обичамъ да ставамъ и сутрина рано:
душата ми иска въ труда да узнай,
добре какъ се служи на родния край.

С. Чилингировъ